

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 184/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 184/02	Sprawa C-248/12 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 marca 2014 r. – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania Unii Europejskiej — Dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności — Sytuacja skarżącej, której sporna decyzja nie dotyczy bezpośrednio)	2
2014/C 184/03	Sprawa C-510/12: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent – Belgia) – Bloomsbury NV przeciwko Belgische Staat (Artykuł 99 regulaminu postępowania — Czwarta dyrektywa 78/660/EWG — Artykuł 2 ust. 3 — Zasada wiernego odzwierciedlenia sytuacji — Artykuł 2 ust. 4 — Obowiązek informacji — Artykuł 2 ust. 5 — Obowiązek zastosowania odstępstwa — Artykuł 32 — Metoda oceny oparta na kosztach historycznych — Nieodpłatne nabycie przez spółkę wartości majątkowej).	2
2014/C 184/04	Sprawa C-72/13: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Gmina Wrocław przeciwko Ministrowi Finansów (Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zbycie przez gminę składników jej majątku)	3
2014/C 184/05	Sprawa C-142/13: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 27 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – Bright Service SA przeciwko Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Kartele — Artykuł 81 WE — Umowa sprzedaży wyłącznej — Zwolnienie — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Umowa zwolniona — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Umowa niezwolniona — Skutki zwolnienia w czasie]	4

2014/C 184/06	Sprawa C-177/13 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2014 r. – Marek Marszałkowski przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „Walichnowy” i „Marko” — Sprzeciw właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego MAR-KO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]	5
2014/C 184/07	Sprawa C-181/13: Postanowienie Trybunału siódma izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Latina – Włochy) – Francesco Acanfora przeciwko Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 107 TFUE — Pojęcie pomocy państwa — Przepisy krajowe przewidujące w razie nieopłacenia wezwania do zapłaty spoczywający na podatniku obowiązek wpłacenia na rzecz spółki będącej inkasentem podatkowym kwoty w wysokości 9% należności wpisanych do rejestru podatkowego tytułem kosztów poboru — Przedstawienie stanu faktycznego — Niewystarczający charakter — Oczywista niedopuszczalność)	5
2014/C 184/08	Sprawa C-199/13P: Postanowienie Trybunału z dnia 27 marca 2014 r. – Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL przeciwko Komisji Europejskiej, Królestwu Niderlandów (Odwołanie — Artykuł 181 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenia REACH) — Ograniczenia dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania akryloamidu — Rozporządzenie (UE) nr 366/2001 zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006)	6
2014/C 184/09	Sprawa C-281/13P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Lord Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (Odwołanie — System uzupełniających świadczeń emerytalnych dla posłów do Parlamentu Europejskiego — Zmiana uzupełniającego systemu emerytalnego w 2009 r. — Decyzje oddalające wnioski wnoszących odwołanie o umożliwienie im skorzystania z przepisów obowiązujących przed wejściem w życie zmiany systemu — Naruszenie prawa — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Równe traktowanie — Zasada proporcjonalności)	7
2014/C 184/10	Sprawa C-324/13 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 stycznia 2014 r. – Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy PATRICIA ROCHA — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego ROCHA — Odmowa rejestracji przez Wydział Sprzeciwów OHIM — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej OHIM)	7
2014/C 184/11	Sprawa C-342/13: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Törvényszék – Węgry) – Katalin Sebestyén przeciwko Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt (Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Umowa kredytu hipotecznego zawarta z bankiem — Klauzula przewidująca wyłączną właściwość sądu polubownego — Informacje dotyczące postępowania przed sądem polubownym dostarczone przez bank w chwili zawarcia umowy — Nieuczciwe warunki w umowach — Kryteria oceny)	8
2014/C 184/12	Sprawa C-555/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral – Portugalia) – Merck Canada Inc. przeciwko Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthon BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda [Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu krajowego” w rozumieniu art. 267 TFUE — Tribunal Arbitral necessário — Dopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 13 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Okres obowiązywania świadectwa — Maksymalny okres wyłączności]	9
2014/C 184/13	Sprawa C-104/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 5 marca 2014 r. – Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali przeciwko Federazione Italiana Consorzi Agrari i in.	10
2014/C 184/14	Sprawa C-112/14: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.	11
2014/C 184/15	Sprawa C-118/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 12 marca 2014 r. – Peggy Kieck przeciwko Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 184/16	Sprawa C-120/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 stycznia 2014 r. w sprawie T-309/10, Christoph Klein przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 29 marca 2014 r. przez Christoph Kleina.	12

2014/C 184/17	Sprawa C-140/14: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii	13
2014/C 184/18	Sprawa C-149/14: Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	14
2014/C 184/19	Sprawa C-155/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2014 r. w sprawie T-391/09 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 kwietnia 2014 r. przez Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH	15
2014/C 184/20	Sprawa C-157/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez le Conseil d'État (Francja) w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Société Neptune Distribution przeciwko Ministère de l'Économie et des Finances.	16
2014/C 184/21	Sprawa C-163/14: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii	17
2014/C 184/22	Sprawa C-173/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-158/12 European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA, wniesione w dniu 8 kwietnia 2014 r. przez European Dynamics Belgium i in.	18
2014/C 184/23	Sprawa C-180/14: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	19
2014/C 184/24	Sprawa C-194/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 lutego 2014 r. w sprawie T-27/10 AC-Treuhand AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 kwietnia 2014 r. przez AC-Treuhand AG	20
2014/C 184/25	Sprawa C-17/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – TVI Televisão Independente SA przeciwko Fazenda Pública	21
2014/C 184/26	Sprawa C-236/12: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 25 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeş – Rumunia) – Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş przeciwko SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei, Petruţa Florentina Matei	21
2014/C 184/27	Sprawa C-439/12: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Karin Gawelczyk przeciwko Generali Lebensversicherung AG	21
2014/C 184/28	Sprawa C-459/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Werner Krieger przeciwko ERGO Lebensversicherung AG	21
2014/C 184/29	Sprawa C-482/12: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov – Słowacja) – Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.	22
2014/C 184/30	Sprawa C-500/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej.	22
2014/C 184/31	Sprawa C-592/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Andrea Lange przeciwko ERGO Lebensversicherung AG	22
2014/C 184/32	Sprawa C-590/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Winsen (Luhe) – Niemcy) – Andrea Merten przeciwko ERGO Lebensversicherung AG.	22
2014/C 184/33	Sprawa C-603/12: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 18 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover – Niemcy) – Pia Braun przeciwko Region Hannover.	23

2014/C 184/34	Sprawa C-57/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Marina da Conceição Pacheco Almeida przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP	23
2014/C 184/35	Sprawa C-77/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Quimper – Francja) – CA Consumer Finance przeciwko Francine Crouan, z domu Weber, Tual Crouan	23
2014/C 184/36	Sprawa C-96/13: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 10 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	23
2014/C 184/37	Sprawa C-312/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Claudiu Roșu przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală	24
2014/C 184/38	Sprawa C-313/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală przeciwko Cătălin Ienciu	24
2014/C 184/39	Sprawy połączone C-347/13 i C-353/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 lutego 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Erich Pickert (C-347/13), Jürgen Hein (C-353/13), Hjördis Hein (C-353/13) przeciwko Condor Flugdienst GmbH	24
2014/C 184/40	Sprawa C-471/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Peter Link przeciwko Condor Flugdienst GmbH	24
2014/C 184/41	Sprawa C-486/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena – Hiszpania) – Caixabank SA przeciwko Antonio Galán Rodríguez	25
2014/C 184/42	Sprawa C-566/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trabalho de Lisboa – Portugalia) – Jorge Ítalo Assis dos Santos przeciwko Banco de Portugal	25
2014/C 184/43	Sprawa C-575/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold przeciwko Condor Flugdienst GmbH	25

Sąd

2014/C 184/44	Sprawa T-473/11: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2014 r. – Longevity Health Products przeciwko OHIM – Weleda Trademark (MENOCHRON) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „MENOCHRON” — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „MENODRON” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).	26
2014/C 184/45	Sprawa T-647/11: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2014 r. – Asos przeciwko OHIM – Maier (ASOS) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego znaku towarowego „ASOS” — Wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy „ASSOS” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	26
2014/C 184/46	Sprawa T-478/11: Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Francja przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Działania prowadzone przez międzyzawodowy komitet krajowy producentów wiewprzowiny — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)	27
2014/C 184/47	Sprawa T-511/11: Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Francja przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Działania prowadzone przez Interbev — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)	27

2014/C 184/48	Sprawa T-575/11: Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Inaporc przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Działania prowadzone przez międzyzawodowy komitet krajowy producentów wierzpachy — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)	28
2014/C 184/49	Sprawa T-18/12: Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Interbev przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Działania prowadzone przez Interbev — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)	28
2014/C 184/50	Sprawa T-541/12: Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Wedi przeciwko OHIM – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	29
2014/C 184/51	Sprawa T-2/13: Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2014 r. – CFE-CGC France Télécom-Orange przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Związek zawodowy pracowników — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	30
2014/C 184/52	Sprawa T-7/13: Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2014 r. – ADEAS przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Stowarzyszenie — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	30
2014/C 184/53	Sprawa T-127/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 21 lutego 2014 r. przez Alvaro Sesma Merino od wyroku wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/12 Sesma Merino przeciwko OHIM	31
2014/C 184/54	Sprawa T-164/14: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – Calberson GE przeciwko Komisji	32
2014/C 184/55	Sprawa T-180/14: Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2014 r. – Front Palisario przeciwko Radzie	33
2014/C 184/56	Sprawa T-185/14: Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2014 r. – Freitas przeciwko Parlamentowi i Radzie	34
2014/C 184/57	Sprawa T-223/14: Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2014 r. – Ewald Dörken przeciwko OHIM – Schürmann (VENT ROLL)	35
2014/C 184/58	Sprawa T-225/14: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – iNET24 Holding przeciwko OHIM (IDIRECT24)	36
2014/C 184/59	Sprawa T-234/14: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Mammoet Salvage przeciwko Komisji	37
2014/C 184/60	Sprawa T-265/11: Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – Elmaghraby przeciwko Radzie	38
2014/C 184/61	Sprawa T-266/11: Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – El Gazaerly przeciwko Radzie	38
2014/C 184/62	Sprawa T-338/13: Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – Energa Power Trading przeciwko Komisji	38

Sąd do spraw Służby Publicznej

2014/C 184/63	Sprawa F-28/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. – López Cejudo przeciwko Komisji (Służba publiczna — Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) — Dieta dzienna — Artykuł 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nadpłaconych kwot — Kwoty zatrzymane z wynagrodzenia — Artykuł 85 regulaminu pracowniczego — Intencja wprowadzenia administracji w błąd — Rozsądny termin)	39
2014/C 184/64	Sprawa F-88/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. – Kolarova przeciwko REA (Służba publiczna — Personel Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Zarzut niedopuszczalności — Uprawnienia powierzone organowi upoważnionemu do zawierania umów z personelem — Oddelegowanie do urzędu ds. administrowania i rozliczania należności indywidualnych (PMO) — Skarga na decyzje PMO — Skarga skierowana przeciwko instytucji delegującej — Oczywista niedopuszczalność)	39

2014/C 184/65	Sprawa F-12/14: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – ZZ przeciwko Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.	40
2014/C 184/66	Sprawa F-15/14: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi.	40
2014/C 184/67	Sprawa F-17/14: Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi.	41
2014/C 184/68	Sprawa F-19/14: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji.	41
2014/C 184/69	Sprawa F-21/14: Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Europołowi	42
2014/C 184/70	Sprawa F-23/14: Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2014 r. – ZZ przeciwko EKES	42
2014/C 184/71	Sprawa F-25/14: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – ZZ przeciwko FRA.	43
2014/C 184/72	Sprawa F-27/14: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ	43
2014/C 184/73	Sprawa F-28/14: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ	44
2014/C 184/74	Sprawa F-29/14: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji.	44
2014/C 184/75	Sprawa F-31/14: Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Parlamentowi . . .	45
2014/C 184/76	Sprawa F-32/14: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko ESMA	45
2014/C 184/77	Sprawa F-34/14: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko ACER	46
2014/C 184/78	Sprawa F-35/14: Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM	46
2014/C 184/79	Sprawa F-37/14: Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi	47
2014/C 184/80	Sprawa F-88/08 RENV: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 kwietnia 2014 r. – Michel przeciwko ETF.	47

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2014/C 184/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 175 z 10.6.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 159 z 26.5.2014

Dz.U. C 151 z 19.5.2014

Dz.U. C 142 z 12.5.2014

Dz.U. C 135 z 5.5.2014

Dz.U. C 129 z 28.4.2014

Dz.U. C 112 z 14.4.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 marca 2014 r. – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-248/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania Unii Europejskiej — Dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności — Sytuacja skarżącej, której sporna decyzja nie dotyczy bezpośrednio)

(2014/C 184/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (przedstawiciel: K. Brown, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: N. Donnelly i P. Rossi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie T-453/10 Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/399/UE (notyfikowanej jako dokument nr C (2010) 4894) z dnia 15 lipca 2010 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza ona z tego finansowania niektóre wydatki poniesione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 184, s.6)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone.*
- 2) *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development ponosi koszty związane z niniejszym odwołaniem.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent – Belgia) – Bloomsbury NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-510/12) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Czwarta dyrektywa 78/660/EWG — Artykuł 2 ust. 3 — Zasada wiernego odzwierciedlenia sytuacji — Artykuł 2 ust. 4 — Obowiązek informacji — Artykuł 2 ust. 5 — Obowiązek zastosowania odstępstwa — Artykuł 32 — Metoda oceny oparta na kosztach historycznych — Nieodpłatne nabycie przez spółkę wartości majątkowej)

(2014/C 184/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bloomsbury NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Hof van Beroep te Gent – Belgia – Wykładnia art. 2 ust. 3, 4 i 5 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222, s. 11) – Zasada wiernego odzwierciedlenia sytuacji – Nabycie przez spółkę nieodpłatnie znacznej wartości majątkowej – Brak możliwości zaksięgowania jej wartości nabycia, co prowadzi do zniekształconego obrazu jej sytuacji w zakresie majątku, finansów i zysków

Sentencja

Artykuł 2 ust. 3, 4 i 5 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. [44 ust. 2 lit. g) WE], w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie nakłada na spółkę nabywającą nieodpłatnie wartość majątkową obowiązku wpisania jej w sprawozdaniu finansowym w wysokości wartości rzeczywistej.

(¹) Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny – Polska) – Gmina Wrocław przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-72/13) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zbycie przez gminę składników jej majątku)

(2014/C 184/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Wrocław

Strona pozwana: Minister Finansów

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Naczelną Sąd Administracyjny – Wykładnia dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) – Opodatkowanie transakcji dokonywanych przez gminę – Sprzedaż składników majątkowych nabytych z mocy prawa lub w drodze spadkobrania lub darowizny – Wniesienie takich składników majątkowych aportem do spółki

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej transakcji takich jak te zamierzone przez gminę Wrocław, o ile sąd odsyłający stwierdzi, iż transakcje te stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy oraz iż nie są wykonywane przez rzeczoną gminę w charakterze organu władzy publicznej w rozumieniu art. 13 ust. 1 akapit pierwszy owej dyrektywy. Jeśli jednak należałoby uznać te transakcje za wykonywane przez wspomnianą gminę działającą w charakterze organu władzy publicznej, przepisy dyrektywy 2006/112 nie sprzeciwiałyby się ich opodatkowaniu, gdyby sąd odsyłający stwierdził, że ich zwolnienie mogłoby prowadzić do znaczących zakłóceń konkurencji w rozumieniu art. 13 ust. 2 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 27 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – Bright Service SA przeciwko Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Sprawa C-142/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Kartele — Artykuł 81 WE — Umowa sprzedaży wyłącznej — Zwolnienie — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Umowa zwolniona — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Umowa niezwolniona — Skutki zwolnienia w czasie]

(2014/C 184/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bright Service SA

Strona pozwana: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Audiencia Provincial de Barcelona – Wykładnia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży (Dz.U. L 173, s. 5) oraz art. 3 ust. 1, art. 5 lit. a) i art. 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21) – Skutki w czasie – Umowa wyłącznej sprzedaży paliw zawarta między dostawcą a podmiotem prowadzącym stację paliw – Umowa zawarta pod rządami rozporządzenia nr 1984/83 i wywołująca skutki po dniu wejścia w życie rozporządzenia nr 2790/1999 – Umowa niespełniająca wymogów obu wymienionych rozporządzeń

Sentencja

Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że umowa obowiązująca w dniu 31 maja 2000 r. – zawierająca klauzulę zakazu konkurencji i spełniająca przesłanki zwolnienia przewidziane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., lecz nie przesłanki przewidziane w rozporządzeniu nr 2790/1999 – pozostaje zwolniona na mocy tego art. 12 ust. 2 z zakresu stosowania art. 81 ust. 1 WE wyłącznie do dnia 31 grudnia 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

**Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2014 r. – Marek Marszałkowski przeciwko
Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Mar-Ko
Fleischwaren GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-177/13 P) ⁽¹⁾

**[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1
lit. b) — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego elementy słowne
„Walichnowy” i „Marko” — Sprzeciw właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego MAR-
KO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]**

(2014/C 184/06)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marek Marszałkowski (przedstawiciel: S. Sadkowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 4 lutego 2013 r. w sprawie T-159/11 Marszałkowski przeciwko OHIM – Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO), na mocy którego Sąd oddalił skargę wniesioną na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 stycznia 2011 r. (sprawa R 760/2010-4), uchylającą decyzję Wydziału Sprzeciwów, którą oddalono sprzeciw wniesiony przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „Mar-Ko”, zarejestrowanego dla towarów należących do klasy 29 porozumienia nicejskiego – Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) i art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i w pozostałym zakresie oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Marek Marszałkowski zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

**Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Latina – Włochy) –
Francesco Acanfora przeciwko Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle
Entrate – Ufficio di Latina**

(Sprawa C-181/13) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 107 TFUE — Pojęcie pomocy państwa — Przepisy krajowe
przewidujące w razie nieopłacenia wezwania do zapłaty spoczywający na podatniku obowiązek wpłacenia
na rzecz spółki będącej inkasentem podatkowym kwoty w wysokości 9% należności wpisanych do rejestru
podatkowego tytułem kosztów poboru — Przedstawienie stanu faktycznego — Niewystarczający
charakter — Oczywista niedopuszczalność)**

(2014/C 184/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Latina.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Francesco Acanfora

Strona pozwana: Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Commissione tributaria provinciale di Latina – Wykładnia art. 107 TFUE – Pojęcie pomocy państwa – Przepisy krajowe przewidujące w razie nieopłacenia wezwania do zapłaty spoczywający na podatniku obowiązek wpłacenia na rzecz spółki będącej inkasentem podatkowym kwoty w wysokości 9 % należności wpisanych do rejestru podatkowego tytułem kosztów poboru

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Latina (Włochy) postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013

Postanowienie Trybunału z dnia 27 marca 2014 r. – Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL przeciwko Komisji Europejskiej, Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-199/13P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenia REACH) — Ograniczenia dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania akryloamidu — Rozporządzenie (UE) nr 366/2001 zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006)

(2014/C 184/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i R. Cana)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i P. Oliver, pełnomocnicy, wspierani przez J. Stuycka i A.M. Vandromma, advocaten), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i B. Koopman, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie T-368/11 Polyelectrolyte Producers Group i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 366/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 101, s.12), w zakresie, w jakim ustanawia ono ograniczenia we wprowadzeniu do obrotu akryloamidu stosowanego w masach spoinowych.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone.*
- 2) *Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS i Travetanche Injection SPRL zostają obciążone kosztami postępowania.*
- 3) *Królestwo Niderlandów ponosi własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Postanowienie Trybunału z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Lord Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-281/13P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — System uzupełniających świadczeń emerytalnych dla posłów do Parlamentu Europejskiego — Zmiana uzupełniającego systemu emerytalnego w 2009 r. — Decyzje oddalające wnioski wnoszących odwołanie o umożliwienie im skorzystania z przepisów obowiązujących przed wejściem w życie zmiany systemu — Naruszenie prawa — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Równe traktowanie — Zasada proporcjonalności)

(2014/C 184/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lord Inglewood, Georges Berthu, Guy Bono, David Robert Bowe, Brendan Donnelly, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Gary Titley, Maartje van Putten i Vincenzo Viola (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Windisch i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 marca 2013 r. w sprawach połączonych T-229/11 i T-276/11 Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi, na mocy którego Sąd oddalił wniesioną przez wnoszących odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego odmawiającej przyznania im możliwości skorzystania ze świadczeń w ramach dobrowolnego uzupełniającego systemu emerytalnego, czy to w formie wcześniejszej emerytury, czy to po ukończeniu 60 roku życia, czy też w formie wypłaty emerytury w formie kapitału – Naruszenie prawa – Naruszenie praw nabytych – Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady pewności prawa, zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Lord Inglewood, Georges Berthu, Guy Bono, David Robert Bowe, Brendan Donnelly, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Gary Titley, Maartje van Putten i Vincenzo Viola zostają obciążeni kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 stycznia 2014 r. – Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-324/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy PATRICIA ROCHA — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego ROCHAS — Odmowa rejestracji przez Wydział Sprzeciwów OHIM — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej OHIM)

(2014/C 184/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda (przedstawiciel: A.J. Rodrigues, advogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie T-360/11 Fercal – Consultadoria e Serviços przeciwko OHIM – Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA), na mocy którego Sąd oddalił odwołanie od decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 kwietnia 2011 r. (sprawa R 2355/2010-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Parfums Rochas SAS a Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Fercal – Consultadoria e Serviços Lda zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Törvényszék – Węgry) – Katalin Sebestyén przeciwko Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

(Sprawa C-342/13) ⁽¹⁾

(Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Umowa kredytu hipotecznego zawarta z bankiem — Klauzula przewidująca wyłączną właściwość sądu polubownego — Informacje dotyczące postępowania przed sądem polubownym dostarczone przez bank w chwili zawarcia umowy — Nieuczciwe warunki w umowach — Kryteria oceny)

(2014/C 184/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Katalin Sebestyén

Strona pozwana: Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Szombathelyi Törvényszék – Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) – Osoba fizyczna, która zawarła z bankiem umowę kredytu hipotecznego z klauzulą przewidującą wyłączną właściwość sądu polubownego – Przepisy krajowe nieprzewidujące środka zaskarżenia od orzeczeń sądów polubownych – Wyjaśnienia dotyczące postępowania arbitrażowego dostarczone przez bank w chwili zawierania umowy.

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz pkt 1 lit. q) załącznika do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, iż do danego sądu krajowego należy ustalenie, czy warunek umieszczony w zawartej między bankiem a konsumentem umowie kredytu hipotecznego, przyznający wyłączną właściwość stałemu sądowi polubownemu, od którego orzeczeń nie przysługuje skarga w prawie krajowym do rozpatrywania wszelkich sporów powstałych w ramach tej umowy, przy uwzględnieniu całości okoliczności towarzyszących zawarciu tej umowy, należy uznać jako nieuczciwy warunek w umowie w rozumieniu tego przepisu. W ramach tej oceny dany sąd krajowy musi w szczególności:

— sprawdzić, czy celem lub skutkiem danego warunku jest wyłączenie lub ograniczenie prawa konsumenta do wystąpienia z powództwem lub skorzystania z innego środka zaskarżenia i

— uwzględnić fakt, że przekazanie konsumentowi, przed podpisaniem danej umowy, ogólnych informacji dotyczących różnic istniejących między postępowaniem przed sądem polubownym a zwykłym postępowaniem sądowym samo w sobie nie może pozwolić na wykluczenie nieuczciwego charakteru tego warunku.

Jeśli ma to miejsce, to do tego sądu należy wyciągnięcie wszelkich wynikających z tego konsekwencji zgodnie z prawem krajowym w celu zapewnienia, by warunek ten nie był wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral – Portugalia) – Merck Canada Inc. przeciwko Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

(Sprawa C-555/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu krajowego” w rozumieniu art. 267 TFUE — Tribunal Arbitral necessário — Dopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 13 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Okres obowiązywania świadectwa — Maksymalny okres wyłączności]

(2014/C 184/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Merck Canada Inc.

Strona pozwana: Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunal Arbitral – Wykładnia art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (tekst jednolity) (Dz. L 152, s. 1) – Okres obowiązywania świadectwa – Okres wyłączności mogący przekraczać piętnastu lat począwszy od daty pierwszego zezwolenia na dopuszczenie danego produktu leczniczego do obrotu w Unii.

Sentencja

Artykuł 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych w związku z motywem 9 tego rozporządzenia powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby uprawniony jednocześnie z patentu i z dodatkowego świadectwa ochronnego mógł powoływać się na łączny okres ważności takiego świadectwa obliczony na podstawie owego art. 13 w sytuacji, w której na podstawie takiego okresu korzystałby on z okresu wyłączności dotyczącego substancji aktywnej przekraczającego piętnaście lat liczonych od pierwszego zezwolenia na obrót w Unii Europejskiej dla produktu leczniczego składającego się z tej substancji aktywnej lub zawierającego taką substancję.

(¹) Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 5 marca 2014 r. – Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali przeciwko Federazione Italiana Consorzi Agrari i in.

(Sprawa C-104/14)

(2014/C 184/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Druga strona postępowania kasacyjnego: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc.coop.arl – Federconsorzi in concordato preventivo e Liquidazione Giudiziale dei Beni Ceduti ai Creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stosunek zlecenia z mocy prawa istniejący pomiędzy administracją państwową i konsorcjami rolnymi (stosunek, na podstawie którego powstała wierzytelność sędowana następnie przez konsorcja na Federconsorzi, a przez nią na jej wierzycieli w ramach postępowania upadłościowego) dotyczącego zaopatrzenia w produkty rolne i ich dystrybucji, wynikający z dekretu ustawodawczego nr 169/1948 i z ustawy nr 1294/1957 mieści się w zakresie definicji transakcji handlowej określonej w art. 2 dyrektywy 2000/35/WE ⁽¹⁾ i art. 2 dyrektywy 2011/7/UE ⁽²⁾?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy obowiązek transponowania dyrektyw 2000/35/WE (art. 6 ust. 2) i 2011/7/UE (art. 12 ust. 3) z możliwością utrzymania w życiu korzystniejszych przepisów oznacza obowiązek niedokonywania zmiany na gorsze lub wręcz wykluczenia stopy procentowej za opóźnienia w płatnościach mającej zastosowanie do stosunków już istniejących w momencie wejścia w życie tych dyrektyw?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy obowiązek niedokonywania zmiany na gorsze stopy procentowej za opóźnienia w płatnościach mającej zastosowanie do stosunków już istniejących należy rozumieć jako mający zastosowanie do jednolitego uregulowania odsetek – przewidującego do pewnego momentu (w wypadku niniejszej sprawy od dnia 31 stycznia 1982 r. do dnia 31 grudnia 1995 r.) przyjęcie pozaustawowej stopy procentowej i kapitalizacji odsetek, choćby tylko rocznej, a nie półrocznej, jak żąda wierzyciel, zaś po upływie tego momentu jedynie zapłatę odsetek ustawowych – poprzez unormowanie, które ze względu na okoliczności niniejszego sporu (zob. pkt 3 powyżej) nie jest koniecznie niekorzystne dla wierzyciela?
- 4) Czy obowiązek transponowania dyrektyw 2000/35/WE (art. 6) i 2011/7/UE (art. 12), w części, w której w związku z zakazem nadużywania swobody umów na szkodę wierzyciela przewidują one, odpowiednio w art. 3 ust. 3 i w art. 7, nieskuteczność nieuczciwych warunków umowy lub praktyk, oznacza zakaz oddziaływania przez państwo poprzez uregulowania wykluczające zapłatę odsetek za opóźnienia w płatnościach, na stosunki, których stroną jest państwo i które istniały w momencie wejścia w życie tych dyrektyw?
- 5) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej, czy obowiązek nieoddziaływania na istniejące stosunki, których stroną jest państwo, ma zastosowanie do jednolitego uregulowania odsetek – przewidującego do pewnego momentu (w wypadku niniejszej sprawy od dnia 31 stycznia 1982 r. do dnia 31 grudnia 1995 r.) przyjęcie pozaustawowej stopy procentowej i kapitalizacji odsetek, choćby tylko rocznej, a nie półrocznej, jak żąda wierzyciel, zaś po upływie tego momentu jedynie zapłatę odsetek ustawowych – poprzez unormowanie, które ze względu na okoliczności niniejszego sporu nie jest koniecznie niekorzystne dla wierzyciela?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, s. 35).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-112/14)

(2014/C 184/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, L. Armati, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy przepisy podatkowe dotyczące wypłaty zysków członkom spółek niebędących rezydentami, które przewidują różne traktowanie działalności krajowej i transgranicznej, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 63 TFEU i art. 40 EOG lub, ewentualnie, art. 49 TFEU i art. 31 EOG;
- obciążenie Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zakwestionowane przepisy prawa krajowego

Artykuł 13 Taxation of Chargeable Gains Act 1992 (ustawy o opodatkowaniu zysków z 1992 r.) przewiduje, że w przypadku osiągnięcia zysków przez niektóre rodzaje spółek niebędących rezydentami, zyski te podlegają bezpośrednio opodatkowaniu po stronie udziałowców i innych uczestników, którzy zamieszkują lub mają siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, niezależnie od tego, czy uzyskali oni w rzeczywistości dochód.

Główne argumenty

Obywatele Zjednoczonego Królestwa podlegają podatkowi od zysków w ramach niektórych rodzajów spółek, w których są udziałowcami, podczas gdy nie podlegaliby takiemu opodatkowaniu w sytuacji gdyby dane spółki były rezydentami w Zjednoczonym Królestwie. Taka różnica w zakresie opodatkowania może zniechęcać podatników w Zjednoczonym Królestwie do inwestowania w spółki niebędące rezydentami, co stanowi naruszenie art. 63 TFEU i art. 40 EOG.

Sporny środek może zapobiegać niektórym formom unikania opodatkowania lub nadużyć podatkowych. Jednakże jego stosowanie nie ogranicza się do takich przypadków unikania opodatkowania lub nadużyć podatkowych, co powoduje, że środek ten jest nieuzasadniony.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 12 marca 2014 r. – Peggy Kieck przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-118/14)

(2014/C 184/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peggy Kieck

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do rekompensaty na podstawie art. 7 rozporządzenia ⁽¹⁾ istnieje również wtedy, gdy start zarezerwowanego lotu jest opóźniony o ponad 3 godziny, a pasażer dokonuje zmiany rezerwacji na inną linię lotniczą i tym samym opóźnienie przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu zostaje znacznie zredukowane, przy czym zarówno pierwotnie zarezerwowany lot, jak i lot zastępczy docierają do pierwotnego celu z opóźnieniem znacznie przekraczającym 3 godziny?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy ma przy tym znaczenie, że wskazany w art. 6 ust. 1 ppkt iii) czas 5 godzin do celów stosowania art. 8 ust. 1 rozporządzenia upłynął albo nie upłynął?
- 3) Czy ma znaczenie, że zmiany rezerwacji dokonał sam pasażer lub że dokonana została z pomocą pozwanej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 stycznia 2014 r. w sprawie T-309/10, Christoph Klein przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 29 marca 2014 r. przez Christopha Kleina

(Sprawa C-120/14 P)

(2014/C 184/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christoph Klein (przedstawiciele: adwokaci H.-J. Ahlt i M. Ahlt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

Uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie T-309/10;

stwierdzenie, że Komisja naruszyła zobowiązania ciężące na niej na mocy dyrektywy 93/42 oraz na mocy prawa Unii i w związku z tym bezpośrednio spowodowała szkodę po stronie skarżącego poprzez brak podjęcia decyzji w toczącym się od 1998 r. postępowaniu w sprawie klauzuli ochronnej dotyczącym spornych wyrobów medycznych;

nakazanie Komisji naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego, podlegającej jeszcze ustaleniu;

obciążenie Komisji kosztami postępowania;

pomocniczo: uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie T-309/10 i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

W związku z błędnym zastosowaniem przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń wynikających z odpowiedzialności pozaumownej Unii Sąd naruszył art. 46 statutu poprzez brak uwzględnienia, że skuteczny wniosek o przyznanie pomocy prawnej ma ten sam skutek, co wniesienie skargi w zakresie dotyczącym przerwania biegu przedawnienia.

Ponadto Sąd naruszył art. 8 i 18 dyrektywy 93/42 ⁽¹⁾ przyjmując, że przepisy te się nawzajem wykluczają. Tymczasem prawidłowe jest stwierdzenie, że przepisy te znajdują zastosowanie jednocześnie. Ponadto stanowisko Sądu w tym zakresie nie zostało w wystarczający sposób uzasadnione.

Sąd naruszył również prawo Unii poprzez brak uznania postępowania wszczętego przez niemieckie władze za postępowanie w sprawie klauzuli ochronnej.

Czas trwania postępowania przed Komisją przekraczający 10 lat stanowi naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych oraz zasady prawidłowej administracji. Sąd niezgodnie z prawem nie uwzględnił tej okoliczności.

Wreszcie, w postępowaniu przed Sądem miały miejsce błędy proceduralne. Nie zostało uwzględnionych wiele dokumentów potwierdzających argumenty skarżącego. Podobnie wyjaśnienia i argumentacja Parlamentu Europejskiego, które wykorzystał skarżący zostały zwyczajnie pominięte.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych; Dz.U. L 169.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-140/14)

(2014/C 184/17)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i M. Žebre)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując od kwietnia 2009 r. wystarczających środków dla zapobieżenia i usunięcia nagromadzonych 13 600 m³ urobku z pogłębienia, z którego 7 605,73 m³ przypada na odpady kodu 17 05 06 (urobek z pogłębienia inny niż wymieniony w 17 05 05) i ok. 6 000 m³ na odpady kodu 17 05 05* (urobek z pogłębienia zawierający substancje niebezpieczne), na budowie infrastruktury komunalnej strefy gospodarczej Gaberje-jug (Gaberje-południe), Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 12, 13, art. 15 ust. 1, art. 17 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy ⁽¹⁾ oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE ⁽²⁾, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE ⁽³⁾ oraz załączników I, II i III do niej;
- stwierdzenie, że zezwalając na zgromadzenie urobku z pogłębienia, tzn. na czynność, którą uznaje się za unieszkodliwianie odpadów, na działce nr 115/1 katastru gminy Teharje, bez zapewnienia, że na tym terenie wcześniej lub jednocześnie nie zostały złożone inne odpady, oraz nie podejmując działań w celu usunięcia odpadów nieobjętych zezwoleniem z tego terenu, który należy uznać za nielegalne składowisko, Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów 2008/98/WE oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Nie przyjmując od kwietnia 2009 r. wystarczających środków dla zapobieżenia i usunięcia nagromadzonych 13 600 m³ urobku z pogłębienia, z którego 7 605,73 m³ przypada na odpady kodu 17 05 06 (urobek z pogłębienia inny niż wymieniony w 17 05 05) i ok. 6 000 m³ na odpady kodu 17 05 05* (urobek z pogłębienia zawierający substancje niebezpieczne), na budowie infrastruktury komunalnej strefy gospodarczej Gaberje-jug (Gaberje-południe), Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 12, 13, art. 15 ust. 1, art. 17 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej. Zezwalając na zgromadzenie urobku z pogłębienia, tzn. na czynność, którą uznaje się za unieszkodliwianie odpadów, na działce nr 115/1 katastru gminy Teharje, bez zapewnienia, że na tym terenie wcześniej lub jednocześnie nie zostały złożone inne odpady, oraz nie podejmując działań w celu usunięcia odpadów nieobjętych zezwoleniem z tego terenu, który należy uznać za nielegalne składowisko, Republika Słowenii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów 2008/98/WE oraz z art. 5 ust. 3 lit. e), art. 6 w związku z decyzją Rady 2003/33/WE, art. 7, 8, 9, 11 i 12 dyrektywy 1999/31/WE oraz załączników I, II i III do niej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 182, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-149/14)**

(2014/C 184/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i E. Manhaeve)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, nie wyznaczając stref charakteryzujących się występowaniem podziemnych lub powierzchniowych cieków wodnych – zniszczonych lub grożących zniszczeniem wskutek nadmiernego stężenia azotanów lub wskutek zjawiska eutrofizacji – jako „strefy zagrożone zanieczyszczeniem azotanami” (SZZA), co było konieczne na podstawie dostępnych danych, oraz że ponadto Republika Grecka naruszyła jednocześnie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, nie realizując programów działania, o których mowa w art. 5 te samej dyrektywy, w ciągu roku od wyznaczeń przewidzianych w art. 3 ust. 4 dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Dyrektywa w sprawie zanieczyszczenia azotanami ma na celu zmniejszenie zanieczyszczeń, które są powodowane bezpośrednio lub pośrednio przez azotany pochodzenia rolniczego, jak również zapobieganie zanieczyszczeniom tego rodzaju. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia różnych środków w celu osiągnięcia tego celu. Do tych zobowiązań zalicza się wyznaczenie stref, które znajdują się na terytorium państw członkowskich i których wody:
  - a) są słodkimi wodami powierzchniowymi lub podziemnymi (art. 3, załącznik 1), które zawierają lub mogłyby zawierać więcej niż 50 mg/l azotanów, jeśli nie zostaną przyjęte środki przewidziane w dyrektywie w sprawie zanieczyszczenia azotanami, oraz
  - b) są wodami słodkimi, wodami ujść rzek, wodami przybrzeżnymi lub morskimi, które są eutroficzne lub mogłyby się takie stać, jeśli nie zostaną przyjęte odpowiednie środki.Wskazane powyżej strefy są zwane „strefami zagrożonymi zanieczyszczeniem azotanami” lub SZZA.
2. Komisja przeprowadziła analizę techniczną wyznaczenia SZZA dokonanego przez Republikę Grecką w ramach dyrektywy i na podstawie tej analizy doszła do wniosku, że wyznaczenie SZZA powinno zostać rozszerzone, aby uczynić zadość w pełni przepisom dyrektywy.
3. Z informacji o stężeniu azotanów, które Republika Grecka przedłożyła Komisji (na podstawie art. 10 dyrektywy za okres 2004–2007 oraz za okres 2008–2011) oraz równocześnie na podstawie odnośnych danych na temat średnich i maksymalnych wartości stężenia azotanów w wodach podziemnych oraz odnośnych danych w eutroficznych wodach powierzchniowych (tabele 3 i 4) Komisja ustaliła 9 stref, które powinny zostać wyznaczone jako SZZA lub w odniesieniu do których należy rozszerzyć obecnie wyznaczoną strefę.
4. Po przeprowadzeniu swojej analizy strefa po strefie Komisja wniosła do Trybunału skargę o stwierdzenie, że Republika Grecka naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, nie wyznaczając stref charakteryzujących się występowaniem podziemnych lub powierzchniowych cieków wodnych – zniszczonych lub grożących zniszczeniem wskutek nadmiernego stężenia azotanów lub wskutek zjawiska eutrofizacji – jako „strefy zagrożone zanieczyszczeniem azotanami” (SZZA), co było konieczne na podstawie dostępnych danych.
5. Co więcej, Republika Grecka naruszyła jednocześnie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, nie realizując programów działania, o których mowa w art. 5 te samej dyrektywy, w ciągu roku od wyznaczeń przewidzianych w art. 3 ust. 4 dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 1–8.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2014 r. w sprawie T-391/09 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 kwietnia 2014 r. przez Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH

(Sprawa C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle i I. Bodenstein)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. w sprawie T-391/09 w zakresie, w jakim jest on niekorzystny dla wnoszących odwołanie.
2. Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. (sprawa COMP/39.396 – Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie.

Posiłkowo, obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie w art. 2 lit. g) i h) wskazanej decyzji.

Posiłkowo, na wypadek oddalenia powyższego żądania, zmiana art. 2 lit. g) i h) decyzji w taki sposób, aby SKW Stahl-Metallurgie GmbH ponosiła solidarną odpowiedzialność za zapłatę całej kwoty grzywny, jaka została nałożona na wnoszące odwołanie; wnoszące odwołanie rozumieją to żądanie posiłkowe tak samo jak zrozumiął je Sąd w pkt 264 i 265 wyroku, a mianowicie jako posiłkowe żądanie podwyższenia części nałożonej na wnoszące odwołanie grzywny, którą uznaje się za zapłaconą po dokonaniu przez SKW zapłaty grzywny, jaka została na nią nałożona przez Komisję.

3. Posiłkowo względem żądania przedstawionego w pkt 2, odesłanie sprawy do Sądu do ponownego rozstrzygnięcia zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
4. W każdym razie obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie skierowane jest przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. w sprawie T-391/09 w zakresie, w jakim jest on niekorzystny dla wnoszących odwołanie. W wyroku tym Sąd w części uwzględnił, a w części oddalił wniesioną przez wnoszące odwołanie skargę na decyzję Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/F/39.396 – Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego).

Wnoszące odwołanie podnoszą łącznie pięć zarzutów:

1. W zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie utrzymują, że przypisując im sprzeczne z prawem konkurencji zachowanie spółki SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG (zwanej dalej „SKW”), Sąd naruszył wynikający z art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) zakres uznania dotyczący przypisywania odpowiedzialności, zasadę odpowiedzialności osobistej, domniemanie niewinności i zasadę winy w wyniku uznania, że domniemanie wywierania decydującego wpływu nie zostało obalone. Od kwietnia 2004 r., w okresie bezpośrednio poprzedzającym sprzedaż tej spółki osobie trzeciej, w którym władze spółki nie funkcjonowały, SKW uczestniczyła w kartelu z własnej inicjatywy oraz wbrew wyraźnym i konkretnym wskazówkom wnoszących odwołanie. Sąd naruszył prawo, nie wydając sprawiedliwego rozstrzygnięcia w konkretnym i wyjątkowym przypadku, który różni się wyraźnie od ogółu spraw, które zostały rozstrzygnięte do tej pory.

2. W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo do bycia wysłuchanym i obowiązek uzasadnienia, odrzucając ich argumentację, w myśl której należało stwierdzić nieważność decyzji Komisji ze względu na to, że odpowiedzialność w stosunkach wewnętrznych między dłużnikami solidarnymi nie została ustalona w sposób zgodny z wydanym w międzyczasie przez Sąd wyrokiem z dnia 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych od T-122/07 do T-124/07 Siemens Österreich, Zb.Orz. s. II-793. Według wnoszących odwołanie argumentacja ta nie była ani spóźniona, ani niewystarczająca.
3. W odniesieniu do wysokości grzywny w zarzucie trzecim wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania przez to, że nie obniżył nałożonych na nie grzywien, tak jak w toczącej się równolegle sprawie Gigaset, ze względu na błędy przy obliczaniu grzywien, a w szczególności brak uwzględnienia opłaty wstępnej i błędne uwzględnienie obniżki ze względu na współpracę w odniesieniu do grzywny SKW.
4. Wnoszące odwołanie akceptują fakt, że w ramach ponownego ustalania grzywien Sąd na nowo określił także część grzywny, którą „uznaje się za zapłaconą w sytuacji, gdy SKW zapłaci grzywnę, która została na nią nałożona w zaskarżonej decyzji” (pkt 2 tiret pierwsze sentencji). Jednakże w podniesionym posiłkowo zarzucie czwartym wnoszące odwołanie krytykują fakt, że przy ponownym ustalaniu grzywien Sąd naruszył zasadę pewności prawa, zasadę nulla poena sine lege certa i obowiązek uzasadnienia przez to, że nie orzekł, iż zapłata przez SKW wywiera podwójny skutek zwalniający z obowiązku zapłaty zarówno w odniesieniu do Arques Industries AG (obecnie Gigaset AG), jak i w odniesieniu do wnoszących odwołanie.
5. W podniesionym posiłkowo zarzucie piątym wnoszące odwołanie krytykują fakt, że przy ponownym ustalaniu grzywien Sąd naruszył w szczególności zasady dotyczące obciążania odpowiedzialnością solidarną za zapłatę grzywien (art. 81 WE, art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾), poprzez zastosowanie obniżki ze względu na współpracę w odniesieniu do części grzywny uznanej za zapłaconą w wypadku dokonania zapłaty przez SKW. Wnoszące odwołanie twierdzą, że postępując w ten sposób Sąd uwzględnił w tej części grzywny, na niekorzyść skarżących, obniżkę ze względu na współpracę, mimo że SKW nie współpracowała z Komisją zgodnie z komunikatem w sprawie współpracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzania w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez le Conseil d'État (Francja)
w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Société Neptune Distribution przeciwko Ministère de l'Économie et des
Finances**

(Sprawa C-157/14)

(2014/C 184/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Neptune Distribution

Strona pozwana: Ministère de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podstawę obliczenia „równoważnej ilości soli” dla ilości sodu występującego w środku spożywczym w rozumieniu załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006⁽¹⁾ stanowi jedynie ilość sodu, która związana z jonami chlorku tworzy chlorek sodu czyli sól kuchenną, czy też ogólna ilość sodu zawarta we wszystkich postaciach w środku spożywczym?

- 2) Czy w drugim przypadku przepisy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE oraz art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/54/WE⁽²⁾ w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy, w świetle relacji równoważności pomiędzy sodem i solą ustalonej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zabraniając dystrybutorowi wody mineralnej umieszczania na etykietach i w komunikatach reklamowych wszelkich oznaczeń dotyczących niskiej zawartości soli dotyczących jego produktu bogatego jednak w wodorowęglan sodu w zakresie, w jakim oznaczenia te mogą wprowadzać nabywcę w błąd co do ogólnej zawartości sodu w wodzie, naruszają art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE w związku z art. 11 ust. 1 (wolność wypowiedzi i informacji) i art. 16 (wolność prowadzenia działalności gospodarczej) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również art. 10 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s.4)

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164, s.45)

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-163/14)

(2014/C 184/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyznanie instytucjom i organom Unii Europejskiej przewidzianego w art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej zwolnienia z opłat ustanowionych w art. 26 postanowienia dotyczącego organizacji rynku energii elektrycznej w Regionie Stołecznym Brukseli, a także w art. 20 postanowienia dotyczącego organizacji rynku gazu w Regionie Stołecznym Brukseli, z późniejszymi zmianami, oraz poprzez sprzeciwianie się zwrotowi wspomnianych opłat pobranych przez ten region, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Postanowienie z dnia 19 lipca 2001 r. dotyczące organizacji rynku energii elektrycznej w Regionie Stołecznym Brukseli i postanowienie z dnia 1 kwietnia 2004 r. dotyczące organizacji rynku gazu w Regionie Stołecznym Brukseli, z późniejszymi zmianami, przewidują pobieranie opłat od dostawców energii elektrycznej i gazu na rzecz Regionu Stołecznego Brukseli. Te opłaty regionalne są następnie wliczane w cenę płaconą przez odbiorców końcowych, czyli instytucje Unii, podczas dostawy energii elektrycznej lub gazu w zależności od mocy dostarczanej odbiorcom końcowym (w przypadku energii elektrycznej) lub rozmiaru liczników u odbiorców końcowych (w przypadku gazu).

Komisja twierdzi, że wspomniane opłaty regionalne powinny być uznane za podatki pośrednie pobierane przez organy belgijskie przy okazji poważnych zakupów dokonywanych przez instytucje do celów użytku służbowego i wliczone w cenę energii elektrycznej lub gazu, którą one płacą. Komisja podkreśla, że do zidentyfikowania podatku pośredniego nie jest konieczne, aby obowiązek przerzucenia kosztu na odbiorcę końcowego był wyraźnie przewidziany w ustawodawstwie i że zasadnicze znaczenie ma kwestia, czy chodzi o podatek pobierany przy okazji wydatków lub konsumpcji. W konsekwencji uważa, że państwo belgijskie jest zobowiązane na mocy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej do zwrócenia instytucjom Unii tych podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży.

Komisja utrzymuje, że rozpatrywane opłaty regionalne nie mogą być uznane za zwykłe wynagrodzenie za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej i w związku z tym nie wchodzą w zakres wyjątku od zwolnienia przewidzianego w art. 3 akapit trzeci Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej. Celem tych opłat jest bowiem finansowanie różnych zadań służby publicznej. Z opłat tych finansowane są częściowo różne działania z zakresu polityki prowadzone przez organy publiczne w celu społecznym (np. taryfa socjalna, minimalne dostawy energii elektrycznej na rzecz gospodarstw domowych) lub środowiskowym (np. wspieranie racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej). Podatki te nie są wynagrodzeniem płaconym w zamian za konkretną usługę świadczoną instytucjom.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-158/12
European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA, wniesione w dniu 8 kwietnia 2014 r. przez
European Dynamics Belgium i in.**

(Sprawa C-173/14 P)

(2014/C 184/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszące odwołanie: European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Projigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-158/12 z dnia 29 stycznia 2014 r. i przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania orzeczenia;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnoszące odwołanie utrzymują, że wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-158/12 zawiera oceny prawne, które naruszają ewidentnie przepisy prawa Unii i które zostają zakwestionowane w niniejszym odwołaniu.
2. Zdaniem wnoszących odwołanie zaskarżony wyrok należy uchylić z powodu oczywistych błędów w ocenie, przeinaczenia ich argumentów, błędu w uzasadnieniu oraz z powodu błędnej wykładni i błędnego zastosowania prawa Unii.
3. W szczególności wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty:
  - Zarzut pierwszy dotyczy nowego kryterium wyboru dodanego w trakcie postępowania przetargowego, choć nie było ono przewidziane w specyfikacji technicznej. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na przeinaczenie zarzutu nieważności i argumentów, które przytoczyły w swoich pismach procesowych, jak również na wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut drugi dotyczy oceny kryterium selekcji jakościowej jako kryterium udzielenia zamówienia. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na błąd w ocenie, błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii oraz wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut trzeci dotyczy oceny doświadczenia zdobytego w ramach wcześniejszych umów z tą samą instytucją zamawiającą. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii, błąd w ocenie oraz wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut czwarty dotyczy oceny kryterium, którego nie można było ocenić obiektywnie. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na oczywisty błąd w ocenie, błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii oraz wadliwe uzasadnienie.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-180/14)**

(2014/C 184/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i M. van Beek)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przewidując lub nie stosując maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy nieprzekraczającego 48 godzin i nie zapewniając minimalnych okresów dobowego i tygodniowego odpoczynku ani wyrównawczego okresu odpoczynku następującego natychmiast po czasie pracy, który podlega wyrównaniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie art. 3, 5 i 6 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Dyrektywa 2003/88 ustala wspólne minimalne normy w zakresie organizacji czasu pracy w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, przewidując maksymalny limit przeciętnego tygodniowego wymiaru czasu pracy (art. 6) oraz minimalne okresy dobowego i tygodniowego odpoczynku (art. 3, 5 i 6 tej dyrektywy).
2. Grecja przetransponowała dyrektywę do prawa krajowego także w odniesieniu do lekarzy zatrudnionych w publicznej służbie zdrowia dekretem prezydenta republiki nr 88/1999. Jeśli chodzi o kształcących się lekarzy, Grecja przetransponowała następnie wspomnianą dyrektywę dekretem prezydenta republiki nr 76/2005.
3. Niemniej w późniejszym czasie Grecja wydała szereg środków ustawodawczych, które zawiesiły stosowanie przepisów transponujących w stosunku do lekarzy zatrudnionych i lekarzy kształcących się w publicznej służbie zdrowia.
4. Ponadto ze skarg złożonych do Komisji przez dziesięć różnych stowarzyszeń lekarzy greckich wynika, że na podstawie uregulowań krajowych, ale także w praktyce pracownicy ci byli zobowiązani pracować przeciętnie od 60 do 72 godzin tygodniowo (lekarze zatrudnieni) oraz od 71 do 93 godzin (lekarze kształcący się). Ponadto byli oni systematycznie zobowiązani pracować nieprzerwanie aż do 32 godzin w miejscu pracy.
5. Następnie zawarty został układ zbiorowy pracy i uchwalone zostały ustawy nr 37542009 i nr 3868/2010, które przejmują przepisy wspomnianego układu zbiorowego. Ustawa krajowa nadal nie określała faktycznego limitu maksymalnego wymiaru czasu pracy, podczas którego wspomniani pracownicy mogą zostać zobowiązani do świadczenia pracy, gdyż poza zwykłą służbą przewiduje ona, iż „lekarze szpitalni w krajowym systemie służby zdrowia i lekarze uniwersyteccy oraz lekarze kształcący się w zakresie specjalizacji pełnią dyżury niezbędne do prawidłowego funkcjonowania szpitali i ośrodków zdrowia”.
6. Co więcej, aby owe przepisy znajdowały zastosowanie także w praktyce, nie zapewniono minimalnych okresów dobowego i tygodniowego odpoczynku, ponieważ z jednej strony wszelkie rodzaje dyżurów nie są uznawane za czas pracy, a z drugiej strony nie ustalono wyrównawczych okresów odpoczynku przysługujących natychmiast po dodatkowym czasie pracy podlegającym wyrównaniu.
7. Ustawowa regulacja i praktyka, o których mowa powyżej, odbiegają znacznie od minimalnych wymogów ustalonych w dyrektywie i stanowią naruszenie art. 3, 5 i 6 dyrektywy 2003/88.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9–19).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 lutego 2014 r. w sprawie T-27/10 AC-Treuhand AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 kwietnia 2014 r. przez AC-Treuhand AG

(Sprawa C-194/14 P)

(2014/C 184/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: AC-Treuhand AG (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle i I. Bodenstein)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku;
2. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. (sprawa COMP/38.589 – Stabilizatory termiczne) w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
pośilkowo, obniżenie wysokości grzywien nałożonych na wnoszącą odwołanie w art. 2 pkt 17) i 38) ww. decyzji;
3. pośilkowo w stosunku do wniosku zawartego w pkt 2 powyżej, odesłanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania zgodnie z oceną prawną wyrażoną w wyroku Trybunału;
4. w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Odwołanie zostaje wniesione od wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 6 lutego 2014 r. w sprawie T-27/10. W wyroku tym Sąd oddalił skargę z dnia 27 stycznia 2010 r. wniesioną przez wnoszącą odwołanie na decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.589 – Stabilizatory termiczne).
2. Wnosząca odwołanie podnosi w sumie cztery zarzuty:
3. W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, interpretując w szeroki sposób art. 81 WE (obecnie: art. 101 TFUE) z naruszeniem zasady legalności (*nullum crimen sine lege* i *nulla poena sine lege*) wyrażonej w art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), tak że wymagany przez państwo prawa stopień określoności i przewidywalności znamion naruszenia przewidzianego w art. 81 WE nie jest już zapewniony w niniejszym przypadku. Tym samym Sąd naruszył art. 81 WE i art. 49 ust. 1 karty.
4. Zarzut drugi jest oparty na naruszeniu prawa, jakiego Sąd dopuścił się, gdy oddalał zarzut czwarty, oceniając błędnie granice, jakie w niniejszym przypadku zostały wytyczone uznaniu Komisji przysługującym jej przy ustalaniu grzywien przez zasadę legalności (art. 49 ust. 1 karty) oraz zasadę równego traktowania.
5. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003 oraz wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien. Wnosząca odwołanie twierdziła, że nałożone na nią grzywny nie powinny być zostać ustalone ryczałtowo, lecz na podstawie wynagrodzenia otrzymanego za świadczenie usług związanych z naruszeniem zgodnie z metodologią przedstawioną w wytycznych z 2006 r. Sąd niesłusznie odrzucił to twierdzenie i uznał za odpowiednią wysokość grzywien.
6. W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie art. 261 TFUE, art. 23 ust. 3 i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 z powodu niewystarczającego i błędnego wykonania przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania. Poza tym zdaniem wnoszącej odwołanie w ramach wykonywania przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania Sąd sam naruszył zasadę legalności (art. 49 ust. 1 karty), zasadę równego traktowania i zasadę proporcjonalności.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – TVI Televisão Independente SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-17/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/25)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 25 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeș – Rumunia) – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș przeciwko SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Pitești, Alin Iulian Matei, Petruța Florentina Matei

(Sprawa C-236/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/26)

Język postępowania: rumuński

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Karin Gawelczyk przeciwko Generali Lebensversicherung AG

(Sprawa C-439/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/27)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Werner Krieger przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-459/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/28)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov – Słowacja) – Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Sprawa C-482/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/29)

Język postępowania: słowacki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-500/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/30)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Andrea Lange przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-592/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/31)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 9.2.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Winsen (Luhe) – Niemcy) – Andrea Merten przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-590/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/32)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 18 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover – Niemcy) – Pia Braun przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-603/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/33)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Marina da Conceição Pacheco Almeida przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

(Sprawa C-57/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/34)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Quimper – Francja) – CA Consumer Finance przeciwko Francine Crouan, z domu Weber, Tual Crouan

(Sprawa C-77/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/35)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 10 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-96/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/36)

Język postępowania: grecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Claudiu Roșu przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală

(Sprawa C-312/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/37)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală przeciwko Cătălin Ienciu

(Sprawa C-313/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/38)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 lutego 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Erich Pickert (C-347/13), Jürgen Hein (C-353/13), Hjördis Hein (C-353/13) przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawy połączone C-347/13 i C-353/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/39)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Peter Link przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-471/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/40)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena – Hiszpania) – Caixabank SA przeciwko Antonio Galán Rodríguez

(Sprawa C-486/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/41)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trabalho de Lisboa – Portugalia) – Jorge Ítalo Assis dos Santos przeciwko Banco de Portugal

(Sprawa C-566/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/42)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-575/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/43)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2014 r. – Longevity Health Products przeciwko OHIM – Weleda Trademark (MENOCHRON)

(Sprawa T-473/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „MENOCHRON” — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „MENODRON” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 184/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Weleda Trademark AG (przedstawiciel: adwokat W. Haring)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lipca 2010 r. (sprawa R 2345/2014-4) dotyczącą postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Weleda Trademark AG a Longevity Health Products, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Longevity Health Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2014 r. – Asos przeciwko OHIM – Maier (ASOS)

(Sprawa T-647/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego znaku towarowego „ASOS” — Wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy „ASSOS” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 184/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asos plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: P. Kavanagh, solicitor i A. Edwards-Stuart, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Roger Maier (San Pietro di Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat U. Lüken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 października 2011 r. (sprawa R 2215/2010-4) dotyczącą postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy R. Maierem a Asos plc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wniosek R. Maiera zostaje oddalony.
- 3) Asos plc pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).
- 4) Roger Maier pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 58 z 25.2.2012

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-478/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Działania prowadzone przez międzyzawodowy komitet krajowy producentów wieprzowiny — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)

(2014/C 184/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter i J. Rossi, następnie E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas i J. Bousin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i S. Thomas, następnie B. Stromsky i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2011) 4376 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r. dotyczącej pomocy państwa NN 10/2010 – Francja – Opłata przeznaczona na finansowanie międzyzawodowego komitetu krajowego producentów wieprzowiny.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-511/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Działania prowadzone przez Interbev — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)

(2014/C 184/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo E. Belliard, G. de Bergues, J. Rossi i J. Gstalter, następnie E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas i J. Bousin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i S. Thomas, następnie B. Stromsky i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/131/UE z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie składek na rzecz Interbev (Dz.U. L 59, s. 14).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Inaporc przeciwko Komisji

(Sprawa T-575/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Działania prowadzone przez międzyzawodowy komitet krajowy producentów wieprzowiny — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)

(2014/C 184/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: H. Calvet, Y. Trifounovitch i C. Rexha, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Stromsky i S. Thomas, następnie B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2011) 4376 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r. dotyczącej pomocy państwa NN 10/2010 – Francja – Opłata przeznaczona na finansowanie międzyzawodowego komitetu krajowego producentów wieprzowiny.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Interbev przeciwko Komisji

(Sprawa T-18/12) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Działania prowadzone przez Interbev — Finansowanie z dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie decyzji — Umorzenie postępowania)

(2014/C 184/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Association nationale interprofessionnelle du bétail et des viandes (Interbev) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: P. Morrier i A. Bouviala, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Stromsky i S. Thomas, następnie B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/131/UE z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie składek na rzecz Interbev (Dz.U. L 59, s. 14).

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r. – Wedi przeciwko OHIM – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO)

(Sprawa T-541/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2014/C 184/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wedi GmbH (Emsdetten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG (Herford, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Wirtz)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 września 2012 r. (sprawa R 2255/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG a Wedi GmbH.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Strona skarżąca i strona pozwana pokrywają własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2014 r. – CFE-CGC France Télécom-Orange przeciwko Komisji**(Sprawa T-2/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Związek zawodowy pracowników — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)**

(2014/C 184/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CFE-CGC France Télécom-Orange (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A.-L. Lefort des Ylouses i A.-S. Gay, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/540/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom wdrożona przez Francję na rzecz France Télécom (Dz.U. 2012, L 279, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie złożonego przez Republikę Francuską wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) CFE-CGC France Télécom-Orange pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2014 r. – ADEAS przeciwko Komisji**(Sprawa T-7/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Stowarzyszenie — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)**

(2014/C 184/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Association pour la défense de l'épargne et de l'actionnariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A.L. Lefort des Ylouses i A.S. Gay)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/540/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom wdrożona przez Francję na rzecz France Télécom (Dz.U. 2012, L 279, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) *L'association pour la défense de l'épargne et de l'actionnariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS)* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Odwołanie wniesione w dniu 21 lutego 2014 r. przez Alvaro Sesma Merino od wyroku wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/12 Sesma Merino przeciwko OHIM

(Sprawa T-127/14 P)

(2014/C 184/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Alvaro Sesma Merino (El Campello, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie F-125/12 i wydanie orzeczenia zgodnie z żądaniami skarżącego przedstawionymi w tamtym postępowaniu;
- posiłkowo, po uchyleniu ww. wyroku odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny (appraisal report) dotyczącego skarżącego za rok 2011 w jego brzmieniu z dnia 1 lutego 2012 r. oraz wiadomości elektronicznych pozwanego z dnia 2 lutego 2012 r., godz. 14.51 oraz z dnia 2 lutego 2012 r., godz. 15.49 w zakresie, w jakim zawierają one wyznaczenie celów skarżącemu przez OHIM na okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę w odpowiedniej wysokości ustalonej według uznania Sądu;
- obciążenie OHIM kosztami całego postępowania – czyli postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników

- Wnoszący odwołanie twierdzi, że wbrew pogładowi bronionemu w zaskarżonym wyroku wyznaczenie celów stanowi niewątpliwie środek, który dotyczy bezpośrednio i indywidualnie pozycji prawnej zainteresowanego i jest w stanie wpłynąć bezpośrednio na określoną sytuację prawną.

- W tym względzie wnoszący odwołanie podnosi między innymi, że Sąd do spraw Służby Publicznej zbadał tylko, czy wyznaczenie celów wywołuje wiążące skutki prawne dla przyszłej oceny urzędnika, zamiast zbadać, czy wyznaczenie celów wywołuje samo w sobie skutki prawne dla wnoszącego odwołanie, na co w każdym razie należałoby odpowiedzieć twierdząco. Wnoszący odwołanie zarzuca, że Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał pomieszania wyznaczenia celów z oceną skarżącego. Ponadto sprzeczne z obowiązkiem dochowania należytej staranności i zasadą proporcjonalności i tym samym zasadą państwa prawa jest, by urzędnik był zobowiązany znosić przez cały rok nieakceptowalne w danym przypadku warunki pracy, nie mogąc się bezpośrednio przed nimi bronić.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 karty praw podstawowych
- Wnoszący odwołanie zarzuca naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej z powodu braku badania co do istoty. Wskazuje on, że zarzucił naruszenie innych praw podstawowych oraz twierdzi, że takie naruszenie stanowi w każdym razie niekorzystny akt w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników. Odwołanie się do postępowania w sprawie późniejszej oceny narusza prawo podstawowe do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw logiki
- Wnoszący odwołanie twierdzi w tym miejscu, że traktowanie wyznaczenia celów jako zwykłej czynności przygotowawczej do oceny stanowi naruszenie praw logiki.
  - To samo odnosi się do oświadczenia Sądu do spraw Służby Publicznej, zgodnie z którym także wyznaczenie celów może pod pewnymi warunkami zostać uznane za niekorzystny akt w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników. Właśnie badanie tych warunków stanowi jednak, w opinii wnoszącego odwołanie, badanie zasadności. Tym samym Sąd do spraw Służby Publicznej przyznaje konieczność możliwości ochrony prawnej, której odmawia jednak – w niekonsekwentny sposób – z powodu niedopuszczalności.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – Calberson GE przeciwko Komisji

(Sprawa T-164/14)

(2014/C 184/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Calberson GE (Villeneuve-la-Garenne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. Gallois i E. Dereviankine)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie przez Komisję na rzecz skarżącej następujących kwot:
  - kosztów opóźnionego zwolnienia zabezpieczeń dostawy: 7 691,60 EUR, uwzględniając wszystkie podatki;
  - odsetek za zwłokę naliczonych od dnia wymagalności faktur przewozowych do chwili ich faktycznej zapłaty: 81 817,25 EUR bez podatku i 6 344,17 USD;
  - „odsetek za zwłokę od odsetek za zwłokę”: 2% za miesiąc opóźnienia zapłaty ww. odsetek za zwłokę (od kwoty 81 817,25 EUR bez podatku i 6 344,17 USD);
  - pozostałej kwoty faktury przewozowej: 17 400 EUR, uwzględniając wszystkie podatki;
  - różnicy kursu wymiany: 30 580,41 EUR, uwzględniając wszystkie podatki;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżącej na podstawie rozporządzeń nr 111/1999 ⁽¹⁾ i 1799/1999 ⁽²⁾ udzielono zamówienia na przewóz wołowiny do Federacji Rosyjskiej w ramach programu dostaw produktów rolnych do tego państwa.

W następstwie wydania wyroku Trybunału z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie C-623/11 Geodis Calberson GE, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, przyznającego sądowi Unii właściwość do rozpoznania żądań o odszkodowania za szkodę wynikającą z uchybień popełnionych przez krajową agencję interwencyjną, skarżąca wnosi o odszkodowanie za szkodę, którą miała ponieść w ramach wykonania wspomnianego zamówienia.

Skarżąca podnosi tym samym, że krajowa agencja interwencyjna, FranceAgriMer, dopuściła się uchybień – a mianowicie i) opóźnionego zwolnienia złożonych przez skarżącą zabezpieczeń należytej realizacji zamówienia, ii) spóźnionej zapłaty niezakwestionowanych faktur, iii) braku zapłaty niektórych niezakwestionowanych faktur oraz iv) uregulowania niektórych faktur w odmiennej walucie niż waluta przewidziana w zamówieniu – powodując szkodę dla skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określające ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1799/1999 z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie dostaw wołowiny do Rosji (Dz.U. L 217, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2014 r. – Front Palisario przeciwko Radzie

(Sprawa T-180/14)

(2014/C 184/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Front populaire pour la libération de la sagaïa-el-hamra et du rio de oro (Front Palisario) (Laâyoune) (przedstawiciel: G. Devers, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności jej skargi o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi 12 zarzutów w uzasadnieniu skargi na decyzję Rady 2013/785/UE dnia 16 grudnia 2013 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Unii Europejskiej protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ⁽¹⁾.

Skarżąca uważa, że jako przedstawiciela ludu Sahrawi akt ten dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, gdyż zaskarżona decyzja nie pozwala zrozumieć, jak Rada uwzględniła w swoim procesie decyzyjnym fakt, że Sahara Zachodnia jest terytorium nieautonomicznym okupowanym przez Królestwo Marokańskie.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady konsultacji, gdyż Rada przyjęła zaskarżoną decyzję, nie konsultując się ze skarżącą, podczas gdy prawo międzynarodowe wymaga, by eksploatacja zasobów naturalnych ludu terytorium nieautonomicznego była prowadzona w konsultacji z jego przedstawicielami. Skarżąca twierdzi, że jest jedynym przedstawicielem ludu Sahrawi.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady spójności, gdyż zaskarżona decyzja pozwala na wejście w życie umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do terytorium Sahary Zachodniej, podczas gdy żadne państwo członkowskie nie uznało zwierzchności Królestwa Marokańskiego nad Saharą Zachodnią. Zaskarżona decyzja wzmacnia zajęcie przez Królestwo Marokańskie terytorium Sahrawi, co jest sprzeczne z pomocą udzieloną przez Komisję uchodźcom Sahrawi. Zaskarżona decyzja nie jest ponadto spójna ze zwyczajową reakcją Unii Europejskiej na naruszenia obowiązków wynikających z bezwzględnie obowiązujących norm prawa międzynarodowego i jest sprzeczna z celami wspólnej polityki rybołówstwa.
4. Zarzut czwarty dotyczy uchybienia celowi zrównoważonego rozwoju.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż zaskarżona decyzja jest sprzeczna z uzasadnionymi oczekiwaniami skarżącej, powstałymi w wyniku wielokrotnych wypowiedzi instytucji Unii Europejskiej dotyczących zgodności z prawem międzynarodowych umów zawartych z Królestwem Marokańskim.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia układu stowarzyszeniowego zawartego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, gdyż zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 2 tego układu w zakresie, w jakim narusza prawo do samostanowienia.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, gdyż zaskarżona decyzja pozwala na wejście w życie protokołu, w którym Unia Europejska i Królestwo Marokańskie ustalają kwoty połowowe na wodach niepodlegających ich suwerenności i zezwalają statkom Unii na eksploatację zasobów rybołówstwa podlegających wyłącznej suwerenności ludu Sahrawi.
8. Zarzut ósmy dotyczy naruszenia prawa do samostanowienia, gdyż zaskarżona decyzja wzmacnia zajęcie Sahary Zachodniej przez Królestwo Marokańskie.
9. Zarzut dziewiąty dotyczy naruszenia zasady trwałej suwerenności nad zasobami naturalnymi oraz art. 73 Karty Narodów Zjednoczonych, gdyż nie skonsultowano się ze skarżącą, chociaż zaskarżona decyzja pozwala na eksploatację zasobów naturalnych podlegających wyłącznej suwerenności ludu Sahrawi.
10. Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia zasady względnej skuteczności traktatów, gdyż zaskarżona decyzja powoduje powstanie zobowiązań międzynarodowych względem skarżącej bez jej zgody.
11. Zarzut jedenasty dotyczy naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego, gdyż zaskarżona decyzja przynosi wsparcie finansowe polityce kolonizacji Sahary Zachodniej przez Królestwo Marokańskie.
12. Zarzut dwunasty dotyczy prawa odpowiedzialności międzynarodowej, gdyż zaskarżona decyzja prowadzi do odpowiedzialności Unii Europejskiej w świetle prawa międzynarodowego.

(¹) Dz.U. L 349, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2014 r. – Freitas przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-185/14)

(2014/C 184/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Freitas (Porto, Portugalia) (przedstawiciel: J.-P. Hordies, adwokat)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 grudnia 2013 r. (L 354/132);
- obciążenie stron pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 49 TFUE, ponieważ zawód notariusza objęty jest zakresem stosowania art. 49 TFUE dotyczącego swobody przedsiębiorczości i nie wchodzi w zakres wykonywania władzy publicznej w rozumieniu art. 51 TFUE. Zawodu notariusza nie można zatem wykluczyć z zakresu stosowania dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ notariusze powoływani na mocy urzędowego aktu organów publicznych są wykluczeni w sposób generalny i bezwzględny z zakresu stosowania dyrektywy 2005/36/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (JO L 255, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2014 r. – Ewald Dörken przeciwko OHIM – Schürmann (VENT ROLL)

(Sprawa T-223/14)

(2014/C 184/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ewald Dörken AG (Herdecke, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Grüger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie R 2156/2012-4 oraz zmianę zaskarżonej w ten sposób, aby wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oddalony w całości;
- posiłkowo, uchylenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie R 2156/2012-4 w odniesieniu do towarów w klasie 6: „listwy metalowe do celów budowlanych” jak również w klasie 7: „dachowe folie izolacyjne” oraz zmiana zaskarżonej w ten sposób, aby wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oddalony w odniesieniu do tych towarów;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: znak słowny „VENT ROLL” dla towarów w klasach 6, 17 i 19 – wspólnotowy znak towarowy nr 3 817 491

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Wolfram Schürmann

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględna podstawa unieważnienia z art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, zła wiara z art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, a także względna podstawa unieważnienia znaku zarejestrowanego bez zgody na rzecz agenta z art. 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Wniosek o unieważnienie został uwzględniony.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 52 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 52 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 40 ust.3 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 76 i 78 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady 37 lit. b) ppkt iv) i zasady 57 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 37 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia nr 2868/95 w związku z art. 83 rozporządzenia nr 2047/2009;
- naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 37 lit. a) ppkt iii) i lit b) ppkt i) rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – iNET24 Holding przeciwko OHIM (IDIRECT24)

(Sprawa T-225/14)

(2014/C 184/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: iNET24 Holding AG (Feusisberg, Szwajcaria) (przedstawiciele: S. Kirschstein-Freund, B. Breitingner i V. Dalichau, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie R 1867/2013-5;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IDIRECT24” jest przedmiotem zgłoszenia międzynarodowej rejestracji wskazującego Unię Europejską dla towarów i usług z klas 9, 36, 38 i 42 – wniosek o międzynarodowa rejestrację nr 1 145 181

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Mammoet Salvage przeciwko Komisji

(Sprawa T-234/14)

(2014/C 184/59)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i A. Schadd)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego: stwierdzenie, że Unia Europejska lub Komisja Europejska dopuściły się zaniechania;
- posiłkowo: zasądzenie od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej należnych kwot;
- posiłkowo: zasądzenie od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej odszkodowania na rzecz skarżącej;
- w odniesieniu do każdego z tych żądań: zawieszenie postępowania na podstawie art. 77 regulaminu postępowania przed Sądem na okres 3 miesięcy do czasu uzyskania przez skarżącą wyroku w postępowaniu arbitrażowym;
- obciążenie Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania, łącznie z kosztami pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wygrała w 2010 r. przetarg w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju na usunięcie 74 wraków statków położonych w porcie w Mauretanii. Za sfinansowanie umowy zawartej pomiędzy Mauretanią i skarżącą poręczył w imieniu Komisji Europejskiej ambasador i przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej w Mauretanii. W wyniku tego poręczenia strona pozwana nie stała się stroną umowy, lecz przejęła na siebie zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia za wykonane prace.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zaniechania strony pozwanej

Umowa zawarta pomiędzy stroną skarżącą i Mauretanią zawiera postanowienie, w myśl którego zobowiązania Unii Europejskiej w przedmiocie zapłaty wygasają najpóźniej 18 miesięcy po upływie okresu wykonywania umowy. W dniu 4 grudnia 2013 r. strona skarżąca wystąpiła do Mauretanii i do Delegacji Unii Europejskiej z wnioskiem o przedłużenie tego terminu. Strona pozwana dopuściła się zaniechania nie nadając biegu temu wnioskowi.

2. Zarzut drugi dotyczący udzielenia przez Komisję Europejską poręczenia co do sfinansowania umowy

Strona skarżąca jest zdania, że prace zostały wykonane i wnosi do Sądu o zasądzenie od strony pozwanej zapłaty niezapłaconych rachunków, tzn. do zapłaty niezapłaconych kwot należnych skarżącej z tytułu wykonanych przez nią prac.

3. Zarzut trzeci dotyczący pozaumownej odpowiedzialności Unii Europejskiej

Jeżeli Sąd byłby zdania, że termin na dokonanie zapłaty przez Unię Europejską upłynął, skarżąca wnosi do Sądu o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej odszkodowania w wysokości kwot wynikających z niezapłaconych rachunków.

Ponadto skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie, że pozwana działała względem niej bezprawnie, zatrudniając biegłych, którzy spowodowali szkodę powodującą powstanie odpowiedzialności pozaumownej.

Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – Elmaghraby przeciwko Radzie

(Sprawa T-265/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/60)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – El Gzaerly przeciwko Radzie

(Sprawa T-266/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/61)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2014 r. – Energa Power Trading przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/62)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. – López Cejudo przeciwko Komisji

(Sprawa F-28/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) — Dieta dzienna — Artykuł 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nadpłaconych kwot — Kwoty zatrzymane z wynagrodzenia — Artykuł 85 regulaminu pracowniczego — Intencja wprowadzenia administracji w błąd — Rozsądny termin)

(2014/C 184/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Manuel López Cejudo (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji dotyczących zatrzymania kwot z wynagrodzenia skarżącego za miesiące czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2012 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) J. M. López Cejudo pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013, s. 57.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. – Kolarova przeciwko REA

(Sprawa F-88/13)

(Służba publiczna — Personel Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Zarzut niedopuszczalności — Uprawnienia powierzone organowi upoważnionemu do zawierania umów z personelem — Oddelegowanie do urzędu ds. administrowania i rozliczania należności indywidualnych (PMO) — Skarga na decyzje PMO — Skarga skierowana przeciwko instytucji delegującej — Oczywista niedopuszczalność)

(2014/C 184/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Desislava Kolarova (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou, pełnomocnik wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącej o zrównanie jej matki z dzieckiem na utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Desislava Kolarova pokrywa koszty własne i koszty poniesione przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – ZZ przeciwko Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej**(Sprawa F-12/14)**

(2014/C 184/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: N. Cambonie, D. Ciolino i E. Macchi, avocats)

Strona pozwana: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej oddalające żądanie skarżącego, sformułowane na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, wydania decyzji zawierającej przeprosiny pod jego adresem oraz dotyczące naprawienia poniesionej przez niego szkody.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji CdT, jeśli nie to decyzji w przedmiocie oddalenia w drodze pisma przesłanego od adwokata reprezentującego CdT dotyczącego decyzji z dnia 10 kwietnia 2013 r. oraz – w zakresie, w jakim to niezbędne – potwierdzającej decyzji CdT z dnia 8 listopada 2013 r. oddalającej żądanie skarżącego w przedmiocie wydania decyzji;
- stwierdzenie odpowiedzialności CdT za poniesienie przez skarżącego szkody i stąd przyznanie na rzecz skarżącego odszkodowania w kwocie 306 133,60 EUR tytułem poniesionej szkody oraz kwoty 130 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za poniesione krzywdy lub innej kwoty określonej przez Sąd nawet przewyższającej żądane kwoty, jeśli nie ustalonej zwyczajowo przez profesjonalnych rzeczoznawców;
- obciążenie Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-15/14)**

(2014/C 184/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu o wypowiedzeniu skarżącemu umowy o pracę po upływie okresu, o który przedłużono jego okres próbny

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 12 kwietnia 2013 r. o zwolnieniu ze skutkiem na dzień 15 lipca 2013 r.;
- zasądzenie kwoty 45 000 EUR uzupełnionej o odsetki za zwłokę z tytułu odszkodowania na wypadek, gdyby Parlament powołał się na brak prawnej możliwości przywrócenia go do służby w drodze powołania go na dożywotnie stanowisko urzędnicze;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-17/14)**

(2014/C 184/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzyznaniu skarżącemu trzech punktów za osiągnięcia w postępowaniu w sprawie awansu za rok 2012.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 3 lipca 2013 r. dotyczącej decyzji w sprawie punktów za osiągnięcia za rok 2012;
- w zakresie, w jakim jest to niezbędne, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 grudnia 2013 r. o oddaleniu zażalenia;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-19/14)**

(2014/C 184/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zaliczenia uprawnień emerytalnych skarżącego w systemie emerytalnym Unii na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Uznanie art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego za niezgodny z prawem, a tam samym niemający zastosowania;

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 maja 2013 r. dotyczącej zaliczenia uprawnień emerytalnych nabytych przez skarżącego przed rozpoczęciem służby w ramach ich przeniesienia do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej (zwanego dalej „SEIUE”) na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych (zwanym dalej „OPW”) do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Europolowi

(Sprawa F-21/14)

(2014/C 184/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat J.J. Ghosez)

Strona pozwana: Europol

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu na czas nieokreślony umowy skarżącej o pracę na czas określony i zasądzenie od Europolu na jej rzecz kwoty stanowiącej różnicę między wynagrodzeniem, do którego miałyby prawo, gdyby pozostała zatrudniona w jego służbach, a pobieranym przez nią zasiłkiem dla bezrobotnych lub jakiegokolwiek innym świadczeniem zastępczym.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 13 maja 2013 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącą, że nie zawrze z nią umowy o pracę na czas nieokreślony, a obowiązująca umowa wygaśnie w dniu 31 października 2013 r., a także dorozumianej decyzji oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 13 grudnia 2013 r.
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej kwoty stanowiącej różnicę między z jednej strony wynagrodzeniem, do którego miałyby prawo, gdyby pozostała zatrudniona w jego służbach, a kwotą wynagrodzenia, honorariów, zasiłku dla bezrobotnych lub jakiegokolwiek innego świadczenia zastępczego, które rzeczywiście uzyskiwała od dnia 1 listopada 2013 r. zamiast wynagrodzenia, które pobierała jako członek personelu tymczasowego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2014 r. – ZZ przeciwko EKES

(Sprawa F-23/14)

(2014/C 184/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu skarżącego z urzędu ze stanowiska kierownika wydziału na stanowisko doradcy i o zaprzestaniu wypłaty dodatku dla kadry zarządzającej oraz żądanie zapłaty odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji 326/13 A sekretarza generalnego EKES z dnia 26 czerwca 2013 r. o przeniesieniu skarżącego z urzędu na stanowisko doradcy dyrektora dyrekcji ds. logistyki ze skutkiem od 1 września 2013 r.;

- stwierdzenie nieważności decyzji 344/13 A sekretarza generalnego EKES z dnia 1 lipca 2013 r. zarządzającej zaprzestanie wypłaty skarżącemu dodatku dla kadry zarządzającej od dnia 1 września 2013 r.;
- przyznanie odszkodowania w wysokości 5 000 EUR w związku z wyrównaniem szkody poniesionej przez skarżącego;
- w każdym wypadku obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – ZZ przeciwko FRA

(Sprawa F-25/14)

(2014/C 184/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę na czas nieokreślony i decyzji oddalającej zażalenie oraz przyznanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i odszkodowania za poniesioną szkodę majątkową.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 13 czerwca 2013 r. o rozwiązaniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę na czas nieokreślony;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 20 grudnia 2013 r. oddalającej zażalenie;
- zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę majątkową polegającą na różnicy pomiędzy, z jednej strony, zasiłkiem dla bezrobotnych, który skarżący będzie pobierał od kwietnia 2014 r., a następnie jakimkolwiek potencjalnym dochodem zastępczym lub jego brakiem, a z drugiej strony, całością jego wynagrodzenia wraz z dodatkami w kwocie 7 850,33 EUR do dnia pełnego przywrócenia do pracy w agencji (wraz z odsetkami za zwłokę zgodnie ze stawką ustaloną przez Europejski Bank Centralny powiększoną o dwa punkty procentowe);
- zasądzenie na rzecz skarżącego stosownego zadośćuczynienia za wyrządzoną decyzją krzywdę, która nie może być wynagrodzona przez stwierdzenie nieważności decyzji. Krzywda ta jest szacowana *ex aequo et bono* na 50 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ

(Sprawa F-27/14)

(2014/C 184/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji, mocą której skarżący został odwołany ze służby bez zmniejszenia praw emerytalnych ze skutkiem na dzień 1 lutego 2014 r. w następstwie postępowania dyscyplinarnego wszczętego po stwierdzeniu przez organy krajowe winy skarżącego za nadużycia w związku z postępowaniami w przedmiocie europejskich zamówień publicznych, fałszerstwo i wyłudzenie, pranie pieniędzy i korupcje.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 stycznia 2014 r., mocą której ESDZ odwołał skarżącego ze służby bez zmniejszenia praw emerytalnych.
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ**(Sprawa F-28/14)**

(2014/C 184/73)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i D. de Abreu Caldas)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej o rozwiązaniu umowy o pracę skarżącego w charakterze członka personelu tymczasowego, o odmowie wysłuchania go w sprawie stosowania mobbingu, o oddaleniu jego wniosku o powołanie zewnętrznego eksperta dochodzeniowego oraz o zarejestrowaniu jego skargi jako wniosku.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej, Wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r. o rozwiązaniu z dniem 31 marca 2014 r. umowy o pracę skarżącego w charakterze członka personelu tymczasowego w rozumieniu art. 2 lit. e) WZIP;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wysokiej Przedstawiciel o odmowie wysłuchania skarżącego, mimo że skarżący wyraźnie tego zażądał w piśmie przewodnim do swojej skargi z dnia 9 grudnia poprzedniego roku przeciwko Chief Operating Officer ESDZ w sprawie stosowania mobbingu;
- stwierdzenia nieważności decyzji Wysokiej Przedstawiciel o oddaleniu wniosku skarżącego o powołanie zewnętrznego eksperta dochodzeniowego bardzo wysokiej rangi, posiadającego duże doświadczenie w zakresie warunków zatrudnienia w instytucjach Unii Europejskiej oraz będącego całkowicie bezstronnym, w celu ustalenia okoliczności faktycznych, wyciągnięcia z nich wniosków oraz przedstawienia Wysokiej Przedstawiciel zaleceń dotyczących środków, jakie należy podjąć w następstwie wspomnianej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wysokiej Przedstawiciel o zarejestrowaniu jego skargi jako wniosku oraz przekazaniu jej do rozpatrzenia przez DG HR.D.2 „Zagadnienia Prawne, Komunikacja i Stosunki z Zainteresowanymi Podmiotami”, której żaden z członków nie jest w grupie zaszeręgowania takiej jak urzędnik, przeciwko któremu skarga została złożona, ani nie posiada jego uprawnień;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-29/14)**

(2014/C 184/74)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji PMO unieważniających i zastępujących pierwotne propozycje przeniesienia uprawnień emerytalnych nabytych przed podjęciem służby w Parlamencie Europejskim, po przeniesieniu skarżącego do Komisji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 18 grudnia 2013 r., doręczonej skarżącemu pocztą elektroniczną z dnia 19 grudnia 2013 r., oddalającej zażalenia wniesione przez skarżącego w dniu 9 września 2013 r. na decyzje PMO z dnia 10 czerwca 2013 r.;
- w niezbędnym zakresie, stwierdzenie nieważności również wspomnianych decyzji PMO z dnia 10 czerwca 2013 r., na które skarżący wniósł zażalenia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tej instancji na podstawie art. 87 regulaminu postępowania oraz niezbędnymi wydatkami związanymi z postępowaniem, w szczególności kosztami związanymi ze ustanowieniem adresu do doręczeń, kosztami podróży i pobytu, jak również wynagrodzeniem adwokata na podstawie art. 91 lit. b) tego samego regulaminu.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-31/14)

(2014/C 184/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności wyborów do komitetu pracowniczego Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych jesienią 2013 r., a których wyniki zostały opublikowane w dniu 28 listopada 2013 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności wyników wyborów komitetu pracowniczego Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych jesienią 2013 r., a których wyniki zostały oficjalnie opublikowane w dniu 28 listopada 2013 r.
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko ESMA

(Sprawa F-32/14)

(2014/C 184/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego w wyniku niekorzystnego dla niego sprawozdania z oceny, stwierdzenie nieważności ww. sprawozdania z oceny oraz żądanie zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji ESMA/2013/ED/33 dotyczącej nieprzedłużenia ze skarżącym umowy o pracę oraz sprawozdania z oceny za lata 2011 i 2012;
- zasądzenie od pozwanego kwoty 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za poniesioną krzywdę;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko ACER**(Sprawa F-34/14)**

(2014/C 184/77)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę strony skarżącej w charakterze pracownika kontraktowego oraz żądanie zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora ACER w sprawie nieprzedłużenia po raz drugi umowy o pracę strony skarżącej z ACER;
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez stronę skarżącą;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-35/14)**

(2014/C 184/78)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Pappas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM, wydanej na podstawie decyzji prezesa Urzędu z dnia 29 marca 2012 r. dotyczącej telepracy, o niezezwoleniu stronie skarżącej na wykonywanie telepracy w Barcelonie, a tym samym zmuszającej ją do powrotu do Alicante.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-37/14)**

(2014/C 184/79)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu o odmowie przeniesienia 16 dni zaległego urlopu z roku 2012 na rok 2013, po tym jak skarżący pozostawał na długotrwałym zwolnieniu z powodu poważnej choroby.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji o odmowie przeniesienia zaległego urlopu skarżącego w wymiarze wykraczającym poza dwanaście dni z roku 2012 na rok 2013;
- w zakresie, w jakim to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2014 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 4 października 2013 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 kwietnia 2014 r. – Michel przeciwko ETF**(Sprawa F-88/08 RENV)**

(2014/C 184/80)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL